

tage fejl, hvis de bygge derpaa. Jeg kunde godt have lyst til at komme videre ind paa det Spørgsmaal, der vedrører hele vort Landbrug, hvad der er Uarsag til det store Prisfald paa Landbrugsprodukter, hvad der er Kilden dertil, om der ikke kunde findes Midler til at standse denne Tilbagegang, men paa Grund af den lange Finanslovsbehandling og paa dette fremrykkede Tidspunkt skal jeg undlade dette og kun omtale nogle enkelte saglige Spørgsmaal, som nærmere angaa Finansloven. Paa S 27, II. A. a., 8 er der foreslaaet en lille Bevilling paa 14,700 Kr. til Udbivelse af Sporene ved Bjerringbro JærnbaneStation. Jeg skal meget anbefale denne lille Bevilling til det høje Ting og særlig til det kommende Finansudvalg. Jeg har rigtig godt Kendskab til Forholdene ved Bjerringbro Station, der er min nærmeste Station. Det er en af de større Landstationer i Jylland, og den har en meget stor Trafik særlig af Gods. Nu ville ærede Medlemmer af Anmærkningerne til Finanslovsforslaget kunne se, at Pladsen ved denne Station er meget indskrænket og meget lille, og det er derfor meget vanskeligt for Betjeningen der at skaffe Plads og befølge den store Trafik, som findes der. Jeg skal derfor paa det bedste anbefale, at denne Bevilling vedtages. Et andet Spørgsmaal, som ogsaa angaar Finansloven, og som jeg kort skal berøre, er Spørgsmaalet om Transporten af vore Landbrugsprodukter til England. Dette Spørgsmaal er allerede berørt af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts Iste Valgkreds (S. C. Christensen), af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (E. Hage) og af flere ærede Medlemmer, og den højtærede Minister har ogsaa svaret derpaa, og for Resten svaret meget udsørligt. Der var dog noget i hans Foredrag, som ikke fuldt ud tilfredsstillede mig, men jeg vil haabe, at denne i sin Helhed vigtige Sag maa faa en gunstig Beslutning i det kommende Finansudvalg. Vi have gode Erklæringer for, at det ny Skib, som kom i Drift sidste Sommer, har gjort god Rytte. Vi have saadet Beretninger fra engelske Klæsteanter, i hvilke de have erklæret, at Klæstet kom bedre til England, saa bedre ud, var frit for Skat og var bedre i Stand til at konkurrere med det irske Klæst, og det er allerede en stor Binding. Det samme er Tilfældet med Smørret. Der har fra Kjøbenhavn i Løbet af Sommeren været seudt Smør til England under den forbedrede Kølingsmetode. Det har vist sig, at Smørret, der blev indladet i Kjøbenhavn i blød Tilstand, ankom fast til England og saa godt ud, og det er et Bevis paa, at det er den Afkølingsmaade,

paa hvilken vi skulle have Smørret sendt. Jeg vil haabe, at det kommende Finansudvalg sammen med den højtærede Landbrugsminister vil faa Held til at opnaa et godt Resultat i denne Sag. Angaaende vore Eksportforhold vil jeg rette et Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, jeg ser med Glæde, at han nu er kommen til Stede. Tror den højtærede Minister ikke, at der er Mulighed for at vi kunne faa Tilladelse til at indføre levende Kreaturer til det engelske Marked under Slagtevang i en eller anden engelsk Havn? Derfor det kunde opnaas, vilde det sikkert have megen stor og heldig Betydning. Kreaturudførselsforholdene ere meget uheldige. Thyfland er vort eneste Marked for levende Kreaturer, og for vor Udførsel dertil lægges der saa mange og saa store Hindringer i Vejen, at vi herhjemme maa sælge Kreaturerne til en Pris, der er langt under Dyrenes virkelige Værdi; vi vide endda ikke, naar denne Udførsel helt kan blive standset og lukket. Det Spørgsmaal er derfor kommet op, om vi ikke selv skulde slagte Kreaturerne og sende Rødet bort, et Spørgsmaal, som meget bestæftiger os danske Landmænd, og den Tid er vistnok ikke fjern, da vi i Righed med Svineslagterierne ville komme til at oprette Slagterier for Fædekvæg og sende serf. Dksetud til Markedet, særlig det engelske. Det er jo forsogt flere Gange, og Muligheden for at det kan lade sig gøre, er til Stede, naar blot vore Eksportforhold blive ordnede tilfredsstillende med dette for Dje. Jeg vil derfor haabe, at den højtærede Landbrugsminister vil have Opmærksomheden henvendt netop paa denne Sag. Kunde det uden alt for mange Besværigheder opnaas, at vi kunde faa Lov til at sende levende Kreaturer til England og slagte paa engelsk Grund, vil det sikkert være langt bedre, end at slagte herhjemme. Der er et andet lille Spørgsmaal, som Forhandlingerne i disse Dage give mig Anledning til ganske kort at berøre, det er Spørgsmaalet om Konverteringen af vor Statsgæld. Det er berørt af flere ærede Medlemmer her i Salen, ogsaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns Aste Valgkreds (Scharling), og det ærede Medlem gjorde sig i det hele taget megen Ueflighed for at bevise, at Konverteringen til lav Rente ikke vilde bringe Fordel. Jeg kan saa godt forstaa det ærede Medlems Opfattelse og hans Bestræbelser herfor, thi saa vidt mig bekendt, har det ærede Medlem altid staaet som Kapitalens varme Forsvarer og derigennem altsaa ogsaa som en varm Forsvarer for høj Rente, men jeg tror ikke, at han har mange ved Siden af sig paa dette Spørgsmaal i